Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

►**B**

SMERNICA RADY

z 30. apríla 1968

o spoločnej metóde výpočtu priemerných sadzieb uvedených v článku 97 zmluvy

(68/221/EHS)

(UL L 115 , 18.5.1968, str. 14)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►**A1**	Akt o podmienkach pristúpenia Helénskej republiky a o úpravách zmlúv	L 291	17	19.11.1979

▼B

SMERNICA RADY

z 30. apríla 1968

o spoločnej metóde výpočtu priemerných sadzieb uvedených v článku 97 zmluvy

(68/221/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o vytvorení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej články 99 a 100,

so zreteľom na rozhodnutie predstaviteľov vlád členských štátov, ktorý sa zišli dňa 21. júna 1960 v rámci zasadnutia Rady,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([1]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

keďže od nadobudnutia platnosti zmluvy ustanovenie priemerných sadzieb uvedených v článku 97 zmluvy na vykompenzovanie zaťaženia daní z obratu určenými podľa kumulatívneho viacstupňového daňového systému spôsobili ťažkosti, ktoré bránili správnemu fungovaniu spoločného trhu, nakoľko také nepriaznivé účinky sa zvyšujú odstraňovaním colných poplatkov v spoločenstve;

keďže jediným cieľom budúceho usporiadania kompenzačných poplatkov a refundácií má byť to, aby sa zabezpečilo, že existujúce systémy kumulatívnej viacstupňovej dane z obratu budú neutrálnejšie vo svojom dopade na medzinárodný obchod a umožnia, aby sa prechod na spoločný systém dane z pridanej hodnoty uskutočnil v najoptimálnejších podmienkach; keďže také opatrenia sú v súlade s kritériami uvedenými v rozhodnutí zo dňa 21. júna 1960 zástupcov vlád členských štátov, ktorí sa zišli v rámci zasadnutia Rady;

keďže vyššie uvedené ťažkosti vyplývajú predovšetkým z odlišností medzi metódami, ktoré používajú členské štáty na výpočet takýchto sadzieb;

keďže je preto v záujme spoločného trhu, pokiaľ sa nezavedie daň z pridanej hodnoty vo všetkých členských štátoch, aby boli tieto odlišné metódy výpočtu zharmonizované prijatím spoločných a zodpovedajúcich pravidiel, ktoré zabezpečia dodržiavanie limitov stanovených v článku 97 zmluvy a umožnia skúmať priemerné sadzby tak získané;

keďže aby sa zohľadnili, nakoľko je to možné, skutočne podmienky, v ktorých sa vyrába produkt alebo skupina výrobkov, také pravidlá musia zabezpečiť zhodnotenie daňového zaťaženia;

keďže také pravidlá musia ponechať členským štátom otvorenú možnosť, aby použili určité jednotné (paušálne) odhady sadzieb;

keďže Komisia by mala byť splnomocnená stanoviť smernicami prijatými po konzultácii s členskými štátmi postup pre uplatňovanie spoločnej metódy výpočtu;

keďže aby sa uľahčilo Komisii zabezpečiť dodržiavanie limitov stanovených pre priemerné sadzby, musí byť zabezpečené, aby členské štáty predložili Komisii zo svojej vlastnej iniciatívy výpočty urobené na základe spoločnej metódy pred zavedením alebo upravením priemernej sadzby akýmkoľvek spôsobom,

([1]) Ú. v. ES C 10, 14.2.1968, s. 4.
([2]) Ú. v. ES 317, 28.12.1967, s. 9.

▼B

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Kde podľa článku 97 zmluvy členský štát zavádza alebo upravuje priemernú sadzbu, aby vykompenzoval dovozy a vývozy, sadzba dane z obratu, ktorá sa uvaľuje priamo alebo nepriamo na výrobu produktov alebo skupiny výrobkov, sa bude vypočítavať v súlade s ustanoveniami tejto smernice vo svetle skutočných podmienok výroby.

2. Táto smernica nebude platiť pre:

— priemerné sadzby existujúce v čase, keď táto smernica nadobudla účinnosť, dokonca keď sa použili pre výpočet predchádzajúce daňové náklady v súlade s ustanoveniami článku 6;

— úpravy priemerných sadzieb vyplývajúcich výlučne zo všeobecnej zmeny sadzby dane z obratu;

▼A1

— priemerné sadzby existujúce v Grécku v čase pristúpenia tohto štátu; ale tieto ustanovenia sa použijú s cieľom posúdiť zhodu týchto sadzieb s ustanoveniami článku 97 zmluvy.

▼B

Článok 2

1. Priemerné daňové zaťaženie na výrobok sa musí rovnať určenému priemeru daňového zaťaženia na ten výrobok na odlišných reprezentatívnych stupňoch výroby, zavedenému pre každý stupeň v súlade s článkami 3 až 6. Určený priemer bude založený na dôležitosti každého stupňa vo vzťahu k celkovej produkcii výrobku.

2. Priemerné daňové zaťaženie na skupiny výrobkov sa musí rovnať určenému priemeru daňového zaťaženia na reprezentatívne výrobky pre danú skupinu. Veľkosť skupiny výrobkov bude určovať počet reprezentatívnych výrobkov, ktoré sa majú zohľadniť. Pre každý reprezentatívny výrobok sa bude priemerné daňové zaťaženie vypočítavať v súlade s ustanoveniami odstavca 1. Určený priemer bude založený na význame reprezentatívnych výrobkov vo vzťahu k celkovej produkcii skupiny výrobkov.

Článok 3

Pre účely výpočtu daňového zaťaženia výrobku v poslednom stupni výroby sa má zohľadňovať v cene nákladov daňové zaťaženie na všetky faktory v tom stupni.

Článok 4

1. Pre účely výpočtu daňového zaťaženia výrobku v predposlednom stupni je možné zohľadniť zaťaženia uvalené v tom stupni na tie suroviny, polovýrobky a hotové výrobky, ktoré sa používajú v surovinách, polovýrobkoch a hotových výrobkoch zohľadnených v poslednom stupni, alebo iný faktor alebo komponent zohľadnený v poslednom stupni, ak predstavuje na tom stupni nie menej ako 3 % z predajnej ceny konečného výrobku pred zdanením.

2. Pre účely výpočtu daňového zaťaženia na výrobok na ostatných stupňoch je možné zohľadniť zaťaženie uvalené na každom z týchto stupňov na tie suroviny, polovýrobky a hotové výrobky, ktoré sú určené pre výrobu surovín, polovýrobku a hotových výrobkov zohľadňovaných na poslednom stupni.

Článok 5

1. Ak pre faktor alebo komponent zohľadňovaný pri ktoromkoľvek stupni nebolo vypočítané daňové zaťaženie na predchádzajúcich stupňoch v súlade s článkom 4, zaťaženie (náklady) na ten faktor alebo komponent sa môže zvýšiť na štandardnú sadzbu 50 %. Ak však čiastka daňového zaťaženia na ten faktor alebo ten komponent je povinná v dôsledku uplatňovanie špeciálnej sadzby, taká čiastka musí byť znovu prepočítaná pred uplatnením štandardnej sadzby na základe štandardnej

▼B

sadzby dane z obratu. Kde taká špeciálna sadzba pokrýva menej alebo viac predchádzajúcich stupňov, zaťaženie vyplývajúce z uplatnenia takej sadzby nesmie byť zvýšené nad štandardnú sadzbu.

2. Zaťaženie tak vypočítané pre predchádzajúce stupne nemôže prevýšiť to, ktoré by vyplynulo z uplatňovania článkov 4 a 6 na ten faktor alebo komponent.

Článok 6

Ak pre faktor alebo komponent zohľadňovaný na ktoromkoľvek stupni existuje priemerná sadzba, môže sa použiť pre výpočet predchádzajúceho daňového zaťaženia na ten faktor alebo komponent, kde je v súlade s článkom 97. Táto sadzba sa musí uplatňovať, ak je podporovaná výpočtami predloženými Komisii v súlade s článkom 10.

Článok 7

1. Kde v prípade výrobku alebo skupiny výrobkov členský štát nevypočítava priemerné daňové zaťaženie v súlade s článkom 2 až 6, takéto zaťaženie sa môže odhadnúť v štandardnej sadzbe zodpovedajúcej 100 %, 75 %, 50 % alebo 30 % štandardnej sadzby dane z obratu, podľa toho, či faktory a komponenty výrobku alebo skupiny výrobkov, ktoré môžu byť zohľadnené v poslednom stupni a podliehajú štandardnej sadzbe alebo zvýšenej sadzbe dane z obratu, predstavujú 65 %, resp. 50 %, 35 % alebo menej než 35 % z predajnej ceny výrobku alebo skupiny výrobkov pred zdanením.

2. Zaťaženie tak odhadnuté nemôže prevyšovať priemerné daňové zaťaženie, ktoré by vyplývalo z uplatňovania článkov 2, 3, 4 a 6.

Článok 8

Priemerné sadzby sa musia zaokrúhľovať smerom nahor alebo nadol podľa toho, či desatinný zlomok získanej sadzby dosahuje alebo nedosahuje 0,75 alebo 0,25.

Článok 9

Po konzultácii s členskými štátmi Komisia musí, ak to bude potrebné, stanoviť smernicou postup pre uplatňovanie článkov 1 až 8.

Článok 10

1. Tam, kde chcú členské štáty zaviesť alebo zmeniť priemernú sadzbu, musia predložiť Komisii výpočty, na základe, ktorých bolo stanovené priemerné daňové zaťaženie v súlade s článkami 1 až 8.

2. Kde Komisia uznáva, že daňové zaťaženie stanovené v štandardnej sadzbe v súlade s článkom 5 alebo 7 prekračuje limity uvedené v odstavci 2 tých článkov, členské štáty uvedené v odstavci 2 tých článkov, členské štáty musia predložiť Komisii na požiadanie výpočet, podľa ktorého bolo stanovené zaťaženie podľa článkov 2, 3, 4 a 6.

Článok 11

Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátneho pravá, ktoré následne prijmú v oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica.

Táto smernica je adresovaná členským štátom.